

UTISCI ČLANOVA ŽIRIJA 2011

KLAVIR

Manuela Mihailescu

Veoma mi je drago što sam učestvovala u radu žirija na Republičkom takmičenju 2011.!

Organizacija takmičenja je bila veoma dobra, hvala vam!

Nivo učenika je bio dobar, ali predlažem vam da razmislite o regionalnoj selekciji pre samog republičkog takmičenja. Tako bi bilo lakše žiriju da ocenjuje i vama da organizujete.

Srećna sam što sam čula neka izuzetna izvođenja i čestitam njima i nastavnicama!

Hvala vam još jednom za poziv!

Sve najbolje!

Jelica Kuzmin

Poštovani,

eto me konačno malo na miru i da vam se javim sa svojim utiscima.

Zaista ste odradili ogroman posao, jer vas je više nego nas, zemlja veća, više škola, a k tome nema regionalne selekcije i zaista je puno djece uključeno u natjecanje.

Meni se čini da bi bilo nužno predložiti kolegama natjecanje po regijama (kod nas je sjever - jug) i mi to zovemo regionalno, pa tko tamo dobije 1. nagradu ide dalje na državno i onda pozovete međunarodni žiri i stvar ide još bolje i kraće traje - dakle, manji su i troškovi.

Ne mogu reći da je puno djece "zalutalo" i nije im bilo mjesto na natjecanju, ali puno ih je bilo prosječnih - dakle, ne i za državni nivo.

Od škola treba istaknuti Šabac, Novi Sad (Izidor B.), Sombor, Zemun (krasna je ona mala ZAKIĆ MILICA!), Zrenjanin (lijepo radi kolegica Dijana Bugarski Miškeljin), pa tek onda Beograd.

Na program kao takav nemam primjedbi. U našim knjižicama od natjecanja nema godina, jer misli se, ako su određene kategorije, nije potrebno to stavljati, da isto ne utječe na žiri - ali, ja mislim da je to dobro, jer ipak je to pedagoško natjecanje. U Sloveniji sam lani bila u žiriju i oni imaju samo ime i godište i grad iz kojeg kandidat dolazi, ali nije pisala ni škola ni nastavnik - tek kada su rezultati visjeli, uz ime se napisala škola i pedagog - to je isto zanimljivo i za žiri totalno neopterećujuće - dakle - još veća mogućnost za objektivnošću.

Što se organizacije tiče, meni je u školi Binički bilo odlično - tamo je sve funkcioniralo, ali zbilja na sekundu. Ravnateljica je vrlo draga, škola ljupka, dvorana i klavir ugodni, a kolegica Milena Vukmanović bila iznimno profesionalna i nama, žiriju, sasvim posvećena - uvjeti u svakom pogledu izvrsni.

U školi Vučković, bilo je drugačije. Cijela atmosfera je bila malo konfuzna - no mi smo ipak svoje odradile - rad s kolegicama u žiriju bio je vrlo ugodan i složan (kao i u predhodnom s muškima!) i nadam se da nije bilo nekih pritužbi.

Mislim da bi trebalo bolje kontrolirati minutažu - bilo je dosta prekoračenja, koja su stvarala malu gužvu i nervozu kod nekih kandidata (kod nas možda zamor), no, stav žirija i prvog i drugog je bio, da djecu ne prekidamo, da ih ne frustriramo.

Kod nas djeca (profesori) moraju u prijavi za svako djelo napisati točnu minutažu, pa se na taj način ipak kolege obuzda da ne pretjeraju. Onaj tko pregledava prijave, morao bi znati procijeniti, da li je napisana minutaža realna ili...

Kod nas je akustička proba vrlo točno određena i zapravo, ako netko bez pravog razloga izostane s nje, nema mogućnosti da traži neki drugi termin, kao što je u Vučkoviću bio slučaj: jedna se kolegica (N. Sad) navodno naljutila, jer nije probala klavir, a nije jer iz nepoznatog razloga nije došla na vrijeme i onda smo se mi (žiri) maknuli iz dvorane na 10 min., da oni probaju - i navodno da ni to joj nije bilo dosta, da je imala pritužbi.

To se kod nas. na pr. ne bi dogodilo. Isto tako, teško mijenjamo redosljed kandidata - tu je bilo nekih zamolbi, jer ljudi putuju, pa da opet ne dolaze....ili promjena programa u zadnji čas - to ipak se kod nas ne tolerira.

Sve ostalo je bilo izvrsno: smještaj - na Banovom brdu, dosta skroman, ali hrana i društvo sjajni. U hotelu Union, bolja soba, ali hrana hotelska nije se mogla mjeriti s "delicijama" iz kavane "Lepi izgled"! Šalim se, to je sve bilo vrlo u redu i ugodno.

Još smo primijetili da je gotovo 70% nastavnika - mladih - koji su sudjelovali s učenicima, što je zanimljivo, ohrabrujuće, ali i razumljivi su onda neki promašaji, jer su kolege još bez većeg iskustva. Da li je to smjena generacije - pa je toliko mladih profesora? Svakako, pozitivno je da ste tako aktivni.

Eto, toliko o mojim utiscima iz Beograda. Žao mi je da nisam stigla do Zemuna i do vaše škole, koja je jedna od najstarijih? Kolega Marušić je bio pun hvale za organizaciju u Zemunu!

Nadam se da će vam ovaj moj izvještaj biti od neke koristi i dati koju ideju za vaš daljnji rad. Ako vas bilo što još interesira, samo me kontaktirajte, vrlo ću vam rado odgovoriti.

U svakom slučaju, za mene je ovo bilo vrlo ugodno i zanimljivo iskustvo, u prvom redu profesionalno, ali i inače i stoga vam se još jednom zahvaljujem na pozivu i povjerenju.

Srdačan pozdrav

Gabor Eckhardt

Organizacija

Takmičenje I i II kategorije klavira u muzičkoj školi „Stanislav Binički“ bilo je organizovano sa najvećim mogućim profesionalizmom. Prijatna, mirna lokacija i predivan instrument pomogli su u koncentraciji kako takmičara tako i žirija. Sekretar žirija je perfektno odradio svoj posao, a osoblje škole je pomagalo sa velikim gostoprimstvom.

Sistem Republičkog takmičenja

Veliki broj takmičara i muzičkih škola iz cele zemlje govore da je u Srbiji sviranje klavira još uvek popularno. Ali, sve to čini takmičenje previše dugim. U Mađarskoj mi organizujemo prvo preliminarna takmičenja unutar muzičkih škola a zatim i na regionalnom nivou. Regionalna takmičenja ocenjuje isti, takozvani, putujući žiri. Bilo bi korisno smanjiti ukupan broj takmičara kroz striktniju selekciju. To daje viši standard i veći renome dobitnicima nagrada.

Što se tiče programa, smatram da je dosta raznolik i po trajanju odgovara određenim uzrastima. Veoma sam uživao u savremenim delima Balkanskih kompozitora.

Kvalitet izvođenja, rezultati i napredak u pedagogiji

Takmičari su pokazivali široku lepezu talenata – od profesionalnih muzičara do amaterskog nivoa. Meni je I kategorija bila zanimljivija i čuo sam, generalno, bolji nivo izvođenja nego u II kategoriji. Ali mislim da je

to uzrokovano uzrastom i motivacijom takmičara. I pored svega, imate predivne talente i treba da budete ponosni na njih.

Većina učenika je bila dobro pijanistički pripremljena i imala je dobar, prirodan kontakt sa klavijaturom. Međutim, manje pažnje se obraća na zvuk, sonornost i slušanje harmonije. Takođe sam primetio da je umetnički izraz isti u različitim stilovima – na primer, dinamičke progresije u Baroku. Naravno, ovo su uopštene primedbe, a uvek postoje i izuzeci.

Začuden sam koliko mladih nastavnika vi imate. Ovo je fantastična mogućnost za procvat muzičke pedagogije ako im se u budućnosti ukaže prilika za usavršavanje svoje profesije.

Lični aspekti

Bilo mi je veliko zadovoljstvo da budem u žiriju i čujem rezultate vašeg sistema muzičkog obrazovanja. Dobro znam koliko je mnogo rada, borbe i žrtve iza tih rezultata. Hvala vam na poverenju što ste me izabrali.

Vladimir Demidov

Upravo završeno Republičko takmičenje mladih pijanista – učenika muzičkih škola Srbije, ostavilo je na mene veoma prijatan utisak. Odlična organizacija, udoban smeštaj u blizini održavanja takmičenja omogućili su mi da se maksimalno posvetim poslu (u tom smislu takmičenje je organizovano bolje od prethodnog).

Jedina primedba organizaciji takmičenja se odnosi na, po mom mišljenju, česte pauze između nastupa takmičara u drugoj etapi (15 minuta posle svaka tri učenika) . Mislim da učesnicima, koji su prošli u drugu etapu, nije bila potrebna dodatna proba , jer su već svirali na takmičarskom klaviru.

Hteo bih da izrazim svoje najdublje poštovanje mojim kolegama , članovima žirija, profesorima: Mariji Bodo (Rumunija) i Antonu Fojtu (Austrija). To su profesionalci visokog nivoa, istaknuti i iskusni muzičari. Naše diskusije su protekle u nezavisnoj i vrlo dobronamernoj atmosferi. U ocenjivanju nastupa postojala je neophodna ravnoteža kolegijalnog i individualnog načela.

Predsedništvu Zajednice muzičkih i baletskih škola Srbije , profesorima i administraciji muzičkih škola čestitam na rezultatima takmičenja i izvanrednim nastupima učenika:

U obe etape sjajno su se pokazali: u 4. kategoriji:

- Živojinović Nenad (klasa Ž.Vorkapić; MŠ „Mokranjac“ Beograd)
- Radović Olga (klasa: R.Ivanović; MŠ „Kosta Manojlović“ Zemun)
- Mojčin Marko (klasa. M. Mironović, MŠ Zrenjanin)
- Sretović Dušan (posebno u 2. Etapi) (kl. M. Vuković, MŠ „Slavenski“ Beograd)

U 5. Kategoriji:

- Vojislav Putić (kl. M. Gihgić, MŠ Zrenjanin)
- Momčilo Radojević (kl. T. Jablanović; MŠ „K. Manojlović“ Zemun)
- Miloš Novčić (kl. V. Vasiljević, MŠ Kragujevac)

Nadam se da će se o ovim mladim umetnicima govoriti i izvan Srbije, te da će oni dobiti priznanja i u svetu. Oni i sada mogu biti ponos bilo koje školske ustanove u svetu. Po mom mišljenju, nastupa na tako visokom nivou nije bilo na prethodnom Republičkom takmičenju.

Naročito poštovanje zaslužuje nastup Brkljač Uglješe.

Sviranje ovog slepog mladića posvećenog unutrašnjem svetu i harmoniji, dirnulo me je svojom čistoćom i iskrenošću. Osim toga uspeo je da napravi značajan napredak u odnosu na predhodno takmičenje.

Grupu „lidera“ slede:

- Dragosavac Nikola (kl. O. Bauer, MŠ „V. Vučković“ Beograd)
- Pavlović Aleksandar (kl. B.Žiravac-Jeremić, MŠ „V.Vučković“ Beograd)
- Stojilković Dina (kl. N. Tomić, MŠ Kragujevac) (iz 4. kategorije) i
- Negić Lena (5. Kategorija) (kl. M. Vuković, MŠ „Slavenski“ Beograd) koji su uspešnije nastupili u drugoj etapi . (u više slučajeva, naročito u 5. Kategoriji učenici nisu bili spremni za 2. Etapu)

Na takmičenju se ispoljilo nekoliko problema, na koje bi profesori muzičkih škola Srbije trebalo da obrate pažnju:

1. Učešće na takmičenju

Mislim da je potreban strožiji izbor učesnika. Veliki broj takmičara nije na najbolji način predstavio svoju školu i konkretnog profesora. Na račun skraćanja broja učesnika se može uvećati obim takmičarskog programa. Pored virtuozne etide trebalo bi svirati i komad sa kantilenom.

2. Program

U celini, dopala mi se širina klavirskog repertoara, predstavljenog na takmičenju (od J. S. Baha do savremene muzike Isidore Žebeljan). Prozvučale su retko izvođene etide Neupert, Mac Dowell, Pierne. Čule su se i retko izvođene kompozicije poznatih kompozitora, mada ne uvek uspešno. Veoma čudan je bio izbor programa 2. Etape kod učenice Kaje Čanić-Plavšić. Tri slične po karakteru retko izvođene kompozicije Šopena (među kojima poloneza h-moll- obrada poloneze M. Oginskog, koja ne ulazi u sabrana dela kompozitora) nisu dozvolile talentovanoj pijanistkinji da na najbolji način pokaže svoje mogućnosti. Pored toga, često su se čule iste kompozicije. Naravno, teško je varirati repertoar takmičara koji žive u različitim gradovima i uče u raznim školama. Ali bi unutar klavirskog odseka jedne škole, trebalo unapred osmisliti i odrediti repertoar i ne davati jednu te istu kompoziciju učenicima različitih izvođačkih mogućnosti.

Smatram, da sonatu Betovena op.13 treba isključiti iz spiska takmičarskog programa. Mladim pijanistima je veoma teško da na sceni adekvatno dočaraju atmosferu ove sonate (što ne isključuje njeno učenje unutar školskog programa). Sa još većim pravom možemo govoriti o isključenju sonate Betovena op.57 iz programa. „Saplevši“ se u toj muzici, veoma sposobni mladi pijanista Nikola Vidojević (4. Kategorija, 2. Etapa), nije uspeo da ubedljivo izvede Šopenovu polonezu As-dur (delo, takođe veoma teško za dete od 15 godina).

Očigledno, treba pravilno proceniti mogućnosti učenika, pre izbora etide Šopena za takmičenje. Kao prijatne izuzetke izdvojio bih odlična izvođenja

- Dragosavac Nikole, etida op. 10, N1 (kl. O. Bauer)
- Šovljanski Vladimira, etida op.10, N4 (V.Lili, MŠ „I.Bajić“ Novi sad) i naročito
- Olga Radović, etida op.10 N12 (kl. R. Ivanović, MŠ „K.Manojlović“ Zemun)
- i Momčila Radojevića etida op.10 N5 (kl. T. Jablanović, MŠ „K. Manojlović“ Zemun)

3. Problemi interpretacije

Još jednom bih primetio vidno bolji izvođački nivo većine učesnika takmičenja. Svoje primedbe i savete izneo sam u **Izveštaju o Republičkom takmičenju održanom u Beogradu 2009.**

Ukazao bih na, po mom mišljenju najtipičnije nedostatke:

- **Ubrzana tempa u klasičnim sonatama**, koja ih pretvaraju u etide i **zloupotrebu pedala**.

Neadekvatna pedalizacija se čula kako u izvođenju muzike J.S.Baha tako i drugim delovima programa.

Pedalizacija nas uvodi u širi krug problema povezanih sa slušnim osmišljavanjem muzike koju izvodimo. Nedovoljna slušna naučenost teksta kompozicije je još više uočljiva na fonu višeg tehničkog nivoa izvođenja. U srednjim delovima kompozicija Betovena, Šopena, Rahmanjinova često nije bilo adekvatnog psihološkog osmišljavanja događaja tonalno-harmonskog razvoja. Očigledno mladi pijanisti treba više da vežbaju harmonski solfeđo i, po mogućnosti pevaju u horu. Treba naučiti da promene u harmoniji i tonalnoj strukturi dela „pretvaramo“ u tonalne nijanse na emocionalno-psihološkom planu.

Izvanredno izvođenje Šopenove skerce b-moll op.31, Momčila Radojevića (kl. T.Jablanović, MŠ „K.Manojlović“ Zemuna) moglo bi da se posluži kao primer takvog načina rada.

Sa ciljem da interpretacije klasičnih sonata učine interesantnijim, pozeleo bih i savetovao mladim pijanistima da češće slušaju simfonijsku muziku kompozitora čija dela izvode. Na taj način će obogatiti svoju predstavu o fakturi i dramaturgiji dela.

ORKESTAR

Nikolaj Žličar

Kao predsjednik komisije na Državnom takmičenju orkestara muzičkih škola Srbije, u ime svojih kolega, gospodina Ingensanda, gospodina Munteanu, te u svoje ime, izražavam zahvalnost na toplom prijemu i uspešno organiziranom takmičenju, koje se izvelo 26. i 27. marta, u Domu vazduhoplovstva u Zemunu. Predstavilo se je 14 orkestara, od kojih su neki pokazali (u evropskim mjerilima) zavidan nivo muziciranja. Naše ocjene su pokazale, da smo, nadam se, realno reagirali na sviranje, kvalitet orkestara, koji smo ocenjivali. Organizacija, propozicije, i što je najvažnije ljudi, pojedinci, sa kojima smo duradivali - vi, gospođa Mila, Vladimir, itd. ste učinili sve, da smo s velikim uživanjem i radošću, bili vaši gosti i dodali svoj dio posla, da se takmičenje završi uspješno.

Mislim, da su pauze između nastupa orkestara (30, 40 minuta) preduge. Tako se gubi kontinuitet i otežava neposredno uspoređivanje kvaliteta sviranja. To je naša jedina primjedba. Pokušajte sa kontinuiranim nastupima 3, 4 orkestra, nakon čega slijedi veća pauza...

U ime svojih kolega i u svoje ime Vas srdačno pozdravljam, čestitam na uspješno izvedenom takmičenju, sa željom da se ponovno vidimo i u toj najljepšoj umjetnosti surađujemo!

Ingo Ingensand

Samo želim reći „hvala vam“. Uživao sam u boravku u Beogradu. Ljudi su bili predivni a neki od orkestara su svirali na veoma visokom nivou. Čestitam.

S poštovanjem

FLAUTA

Aleš Kacjan

Iako je Republičko takmičenje već dugo iza mene- u međuvremenu se toliko dogodilo, mi je ostalo u jako lepom sećanju. Naime, vrlo rado dolazim u Beograd jer mi se kao grad jako dopada. Bio sam jako zadovoljan s hotelom koji je u delu grada koji se mi dopada. Što se tiče organizacije takmičenja, nemam primedbi. Sve je bilo kao treba, možda su bile samo porcije hrane prevelike... Nivo učenika flaute u Srbiji po mom mišljenju raste. Možda misli koji drugi član žirija drukčije, ali ja sam siguran, da djaci sviraju sve bolje i bolje. Kod rada žirija je po mom mišljenju normalno, da nisu svi članovi uvek suglasni i da se ponekad malo i posvade oko nekih zaključaka, pa smo se malo i mi nekada pregovarali. Ali, uvek u dobro rezultata i pri tome vodivši računa, da ni jedan djak ne bude bilo kako oštećen. Nadam se, da smo bili uspešni - naravno neki će uvek drukčije razmišljati...

Eto, to su moje misli o Republičkom takmičenju.

Dejan Gavrić

Meni je bilo jako lepo a i naporno u Beogradu. Organizacija je bila izuzetno dobra (barem sto se tice flauta za ostale ne mogu da kazem)). Nasa sekretarica ziriya Jelena Vujnovic je bila odlicna, muzicka skola Djordjevic sa lepom salom i Direktorkom Katarina Azanjaz koja nas je pazila i mazila. Ostali clanovi ziriya su isto bili jako zadovoljni sa organizacijom, uslovima takmicenja i smestajem).

Sto se tice nivoa to je malo druga prica. Vrlo cesto su takmicari ilimali problema sa intonaciom i tonom. Mi smo pokusali da budemo dosta realni sa nasim ocenjivanjem. Vrlo malo ljudi je slusalo takmicenje a najmanje profesora (oni bi trebalo barem da slusaju) ali i vrlo malo djaka je slusalo svoje kolege. U Nemačkoj postoji prilika da takmicari i profesori razgovaraju sa zirijem (moraju kod sekretara da naprave termin) sto mislim da je jako dobro. Mi smo razgovarali sa nekoliko ljudi ali vrlo malo njih je bilo

zainteresovano za nase misljenje.

Sve u svemu je ovo takmicenje za mene bilo veliko i divno iskustvo. Vama hvala sto se me pozvali!

Tebi, Natalija, posebno hvala za sve sto si za mene organizovala.

Puno pozdrava!

Gergely Ittzés

Hvala vam za poziv i sjajnu organizaciju. I hvala vam na poverenju što me pitate za moje mišljenje o celom takmičenju.

Da, imam neke ideje koje bih podelio sa vama i o kojima smo diskutovali sa ostalim članovima žirija.

Cela organizacija i gostoprimstvo je vrlo dobro. Takođe smatram da je princip angažovanja neutralnog inostranog žirija veoma zdrav. Nivo izvođenja je takođe bio prilično visok, iako imam nekoliko generalnih primedbi (ali koje se tiču nastavnika više nego organizatora).

Ono što smatram da nije baš idealno je struktura samog takmičenja. Već tri decenije pratim istoriju sličnih omladinskih nacionalnih takmičenja u Mađarskoj, i neke od njihovih karakteristika su vredne pomena. Ono što mi je zaista nedostajalo je „zajedničko okupljanje“ što bi bilo sjajno (i pored određene tenzije takmičenja). Struktura, satnica to ne dopušta, ne nudi priliku okupljanja, razmene ideja i iskustava, čak ni članovi žirija nemaju forum gde bi podelili svoje mišljenje i uticaj pred širom publikom i pomognu nastavnicima i učenicima sa svojim savetima. Iz tog razloga, dvoetažno takmičenje bi bilo mnogo bolje (bar za učenike srednje škole) gde bi oni učenici koji nisu prošli mogli da slušaju one koji su izabrani da nastupaju u i drugoj etapi. Takođe bih smanjio nagrade na jednu prvu, jednu drugu i jednu treću nagradu (eventualno da najviše dva kandidata mogu da dele jednu istu nagradu, plus nekoliko specijalnih nagrada), ponudio bih neku novčanu nadoknadu za nagrade i master klas ili pozivnice za reprezentativni koncert. To bi značajno podiglo samu vrednost dobijene nagrade. Program je bio predugačak za jednoetažno takmičenje, 2 komada bi bila sasvim dovoljna, tako da žiri ne mora da sluša ceo program svakog kandidata.

Najbolje bi bilo završiti takmičenje učenika osnovnih muzičkih škola gala koncertom pobednika sve 3 kategorije, što bi ujedno bila i ceremonija otvaranja takmičenja za učenike srednjih škola. Na ovaj način, najbolja deca bi svirala pred značajnom publikom i prikazala se u svojoj eventualnoj budućoj profesiji. Uzgred, da je takmičenje organizovano u manjem gradu u unutrašnjosti, ljudi bi bili prinuđeni da budu zajedno i ceo događaj bi imao odeđeni festivalski duh, gde se starije kolege sreću i za vreme obroka i pauza razgovaraju o svom privatnom i profesionalnom životu i idejama. Koncert žirija ili kratak koncert bivših pobednika ili sadašnjih studenata fakulteta bi, takođe, poboljšao atmosferu. Poslednji dan takmičenja bi mogao da bude i kratak master klas članova žirija, tako da kroz praksu mogu da pokažu ono što smatraju da je ispravno.

Ovakav događaj je, u svakom slučaju, veliki teret i za nastavnice i za učenike. On, verovatno, donosi i veliki prihod, koji bi se još povećao ako bi se takmičenje podiglo na veću popularnost u društvu.

Mi, članovi žirija, shvatili smo svoju obavezu veoma ozbiljno, ja sam čak izgradio i sistem za ocenjivanje poslednje kategorije, pokušavajući da izbegnem da me previše povedu subjektivna osećanja. Inače, ponuđeni sistem bodovanja je bio veoma težak i neprirodan za prihvatanje, 100 bodova je bilo previše, raspon za prvu nagradu previše uzan, a za niže nagrade previše širok. Nije nam se dopalo što se svi pojedinačni bodovi objavljuju. Normalno je da žiri nikada ne provede puno vremena da odabere najslabije kandidate, teško je napraviti listu, a veoma je teško pokušati pronaći najrealniji poredak najboljih. U svakom slučaju, mi u žiriju bi voleli da imamo više kompetencije u odlučivanju sistema bodovanja, a manje administrativnih pravila. Siguran sam da bi u tom slučaju naš rad bio efektivniji.

To su moje ideje kako načiniti ovakvo takmičenje korisnijim (ja sam inače, generalno, protiv takmičenja, ali znam da su neophodna i da mogu da budu od koristi). Takođe znam da mnoge od ovih promena zavise od novca, ali neke od njih mogu da se ostvare samo razumevanjem i dobrom namerom. Nadam se da vam ne smeta što sam iskoristio priliku da vam tako opširno prikažem svoje tačke gledišta, a možda neke od njih mogu i ozbiljno da budu razmotrene u budućnosti, uprkos svih zvaničnih, finansijskih i administrativnih ograničenja koja rukovode republičkim takmičenjima u Srbiji.

Nadam se da ćemo sarađivati i u budućnosti.

KLARINET

Nicola Bulfone

Želeo bih ponovo da vam zahvalim na pozivu da budem član žirija na vašem takmičenju. Takođe mnogo čestitam na organizaciji i gostoprimstvu koji su bili perfektni!

Nivo kandidata je bio dobar, naročito u pretkategoriji i u III i IV kategoriji.

...Neki saveti za takmičare? Voleo bih da kažem da u je muzici virtuozi također i kontrola zvuka, intonacije i ritma, ne samo brzo sviranje!

Veoma važna je i napomena da je odluka žirija neopoziva!

Niko Marušić

Moji dojmovi iz Beograda su samo pozitivni. Organizacija je odlična od smještaja do cjelokupnog funkcioniranja natjecanja.

Nivo izvođenja učenika je visok kako kod klarinetista tako i na komornoj glazbi. Po mom mišljenju činjenica da je žiri sastavljen od stranih članova doprinosi većoj objektivnosti u ocjenjivanju i mislim da s tom praksom treba nastaviti. Bilo je vrlo ugodno sudjelovati u radu žirija.

OBOA I FAGOT

Tanja Mršnjak Petrej

Postovani!

Evo stigla sam kuci puna lepih uspomena i moram jos jednom da vam zahvalim za dobru organizaciju, perfektan boravak u hotelu a najviše naravno za to sto ste me zvali u ziri. Bilo mi je jako drago!!!

A sto se tice mojih predloga u vezi takmicenja imam u biti samo jednu sitnicu, koja mozda i nije tako sitna. Mislim, da bi svi takmicari trebali svirati na pamet. To mi se cini jako jer ucenik, koji se po izboru profesora, sprema za takmicenje, znaci da je ucenik koji se smatra extra odnosno vise nadaren od nekog drugog ucenika i ocekuje se da mu sviranje bez nota nije problem. A i po samom izgledu sviranje na pamet puno je lepse i bolje. A sto se tice same organizacije mogu vam samo skinuti kapu, jer su svi koji su kontaktirali sa nama bili jako strpljivi i ljubazni.

Ivana Vešović

Nadam se da je sveukupno takmicenje dobro proslo.

Sto se tice organizacije takmicenja ja nemam nikakve primjedbe, dapace ugodno sam bila iznenadjena srdacnoscu i paznjom. Sve je bilo na jako profesionalnom nivou.

sto se tice izvodjaca, cijelokupni nivo je bio zadovoljavajuci. Steta sto ta sva djeca nemaju bolje instrumente (posebno fagoti) kako bi mogla dati vise. Sami nivo izvodjaca je od kategorije do kategorije je bio razliciti ali ne mogu reci da se nisu trudili i predstavili najbolje sto su mogli.

Sve ukupno gledajuci mislim da je takmicenje bilo jako dobro.

Zaista nemam nikakvih drugih primjedbi.

Bilo mi je zadovoljstvo i cast biti clan zirija te se nadam i buducoj suradnji u bilo kojem smislu.

Mario Frezzato

Dame i gospodo,

Kako da opišem toliku količinu emocija što sam imao sreću da provedem nekoliko dana u Beogradu?

-Slušajući veoma mlade muzičare, pametne i vredne, neke i izuzetne, kao što su oboisti Petar Malbaša i Marta Milošević (odlični početnici!), Danijela Jurišić (kvalitet zvuka i fraziranja), Marina Tešinović (zvuk i personalnost), fagotisti Julija Krivošić (talentovana) i Časlav Brusjić (zvuk i personalnost)... *bravissimi tutti*, u svakom slučaju!

-Radeći zajedno u potpunom skladu sa tako divnim kolegama iz žirija

-Prihvaćen i dočekan od strane cele vaše organizacije veoma profesionalno i gostoprimaljivo

-Dobro sproveden kroz poseban grad u Evropi, sa predivnim mestom ispod tvrđave gde se spajaju dve reke, prepun raznih ljudi, zvukova, kultura...

Za sve to... samo jednostavna reč, ali toliko iskrena: HVALA VAM!

Predlozi za Takmičenje? Ne, sve je potpuno jasno, dobro osmišljeno i sprovedeno; i zaista, kvalitet ovog takmičenja bi trebalo da utiče na veći broj kandidata, pogotovo što na vašem takmičenju svaki učenik osvoji bar nešto... To mi se sviđa!

Nadam se iskreno da ću imati ponovo priliku da uživam u vašim divnim tonovima i toploj energiji kojom zračite!

LIMENI DUVAČKI INSTRUMENTI

Jozsef Csikota

Prvo želim da vam dam komplimente za ovaj odličan program. Takmičenje je fantastično i veoma korisno za mnoge nastavnike i učenike. Hvala vam puno što ste me pozvali da budem član žirija. Ovo je bilo odlično iskustvo. Nadam se da će naša Istočno-Evropska Asocijacija i vaša Organizacija imati još prelepih zajedničkih stvari u budućnosti.

Hvala vam za sve.

Ako i dogodine organizujete ovo takmičenje, rado bih ponovo učestvovao u radu žirija.

Još jednom, svi komplimenti za vas.

Sve najbolje!

SAKSOFON

Rok Volk

Meni je bilo generalno sve u vezi s organizaciju super, g.direktor i njegov tim so bili jako ljubeznivi.

Glede nivoja mislim, da je dober u nizjim kategorijama, na srednjoj skoli bi bilo moguće i dobro, da se još malo diže. U tom kontekstu predlažem, da določite cas za razgovor poslije svake kategorije sa ziriom, jos bolje bi bilo, ako bi mogli organizirati nekakav kratak seminar ili masterclass poslije takmičenja, da mogu ziri objasniti na praktičkim določene stvari.

To bi bili moji predlogi, hvala jos jedan put za vabilo u ziri i vrhunsko organizaciju.

Srdačan pozdrav!
